

Fran Kosuth, kateri želi pretrgati popolnoma zvezo z Avstrijo. Te dni je bil Kosuth od kralja (našega cesarja) sprejet v avdijenci. Cesar se je izrazil napram njemu, da hoče pripoznati zahteve ogrskega ljudstva, samo, da ni zadovoljen z njimi v tem, kar se tiče gospodarstvenega slališča obeh držav in vojaščine. Ogrji bodejo gotovo zopet tako dolgo razgrajali, da se bodejo vršili dogodki, kakor v krvavem letu 1848.

Napad na urednika. Kakor se poroča iz Celja, se je vtihotapil te dni po noči v stanovanje g. Križmana, urednika kranjske cunje, ki ima ime „Slovenski Štajerc“ neki Baudek. Baudek je zažgal pod spečim Križmanom posteljo, potegnil Križmana raz postelje, pokleknil mu na prsa in ga začel daviti. Prizadel mu je bojda 15 več ali manj težkih ran. Hišni gospodar je prihitel kričočemu Križmanu na pomoč in mu rešil tako življenje. Baudeka so zaprli. Pomenljivo je to, da je bil Baudek sodelovalec Križmanov, kateri je pomagal večkrat pri razpošiljavi njegovega lista. Vzroki napada niso znani. Ali so morda brezmejne šimfarije Križmanovega lista uplivala tako na Križmanovega sodelovalca?

Krvavi izgredi v Rusiji. V Rusiji še vedno vreje. V Petersburgu vlada sicer mir, toda tem bolj so se pojavili izgredi po drugod in sicer najbolj na Rusko-Poljskem. Tam je prišlo v zadnjih dneh zopet do spopadov med delavci in vojaki. Bilo je na obeh straneh 16 sto mrtvih in 6 tisoč ranjenih. Tukaj so seveda zopet zmagali ruski vojaki in oficirji, tam v Aziji pa dobijo v vsaki bitki po hrbtu.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Ptici in žuželke. Nobedna stvar ni tako spretna pri pokončanju žuželk in mrčes kakor ptice. Kar se tiče gosonic jih ne pokonča pač nobena žival toliko, kakor ptice. Mnogo ptičev poznamo, kateri izključno živijo samo od žuželk in kateri ugonobijo samo v enem dnevu na tisoče žuželk, njihovih jajčič ali ličin (larv). Ptice so toraj najboljši in najcenejši pomagači sadjerejca, zato je tisti gospodar, kateri jih ne čuva, sam svoj sovražnik. Toraj pa pomagajte pticam v zimskem času, pripravljate jim v spomladi utice, v katerih bodejo gnjezdile.

Stare kokoši. Nespametno je mnenje, ki je na kmetih v obče razširjeno, da so stare kokoši boljše, kakor pa mlade. Kokoš znese v teku svojega življenja k večjemu 600 do 800 jajc. Ako kokoš dobro krmiš, znesla bode v drugem in v tretjem letu svoje starosti največ jajec. V četrtem letu poneha, v petem ti bode poplačala komaj redilne stroške, v šestem še teh ne. Najboljše je toraj, da jo koncem četrtega leta zakolješ. Izgovor, da ne razločiš ene kokoši od druge in ne veš, koliko je katera stara, je prazen, ker si v tem prav lahko pomagaš s tem, da navežeš kokošam enega leta ravno iste niti ali kaj tacega okoli noge.

Ako konji bijejo z nogami ob tla, kar se navadno

pogostokrat opazi po noči, je to znamenje, da net srbi koža na spodnjih delih nog. To srbenje je pehl zročeno ali od blata ali od pršic, grinj. Sploh pa morajo, ako se kaj tacega opazi, takoj pregled noge konjev. Ako je povzročilo srbenje blato, tre ti je, da snažiš redno in temeljito tudi noge kon in to vsak dan in srbenje bode takoj nehalo. And imajo pa konji pršice ali grinje, potem ti je tre esri da najprvič porežeš dolgo dlako na konjskih nog, pr Ko se je to zgodilo, namaži napadena mesta, kat taj se vidijo, kakor da bi bile krastave in so sploh tialc z mažo, katero dobiš ako zmešaš na 100 de oro mlačne vode dva dela takozvanega betalizola (Be sak lysol). Mažo za to si lahko tudi pripraviš ako z rot šaš 1 del betalizola z 10. deli glicerina ali nava asto svinjske maše. Betalizol dobiš za malo denarja unj lekarni (apoteki). To mazanje ponavljaj vsaki ve ta in konji bodejo v teku 5 do 6 dnevov ozdraveli. ate

Nekaj nasvetov gospodarjem in hlapcem. Sk iced za snažno krmo! Največ boleznih se povzroči pose raj v zimskem času pri naših domačih živalij z nesna ih krmo. Ne davlji živini nigdar vlažne ali pa kor mokre krme. Po zimi krmijo naši gospodarji nava v. po dva do trikrat na dan in potem natlačijo Jri čisto polne in pripustijo živini naj bi si izbirala, elo jej ravno ugaja. To je napačno. Polagaj sv irža živini raji manj krme, a polagaj pa jej po gostok udi in še le tedaj, ko je, kar si jej pokladal pož ova Sveža (frišna) voda ne sme živini majnkati, pose luju ne v zimskem času. Sploh pa bi naj veljali za vs kra hlev ti zlati nauki. Bodi živalij prijatelj a ne nega mučitelj. Skrbi v hlevu za snago in dober red. B. ro potrpežljiv napram živini, posebno tisti, ki je bo ja s ljiva. Tudi živina bode si s časom pridobila p osp tebi nekako zaupanje, ako ravnaš z njo s prijazno jud n r in potrpežljivostjo.

Nekaj o porabi kostij. Po zimi koljejo povs a la pri vsakem gospodarju več ali manj svinj in dobi am mnogo kostij. Kaj pa napravijo naši kmetovalc udj njimi? Večje kosti vržejo na gnojišče ali pa na ke sv postni kup, ali pa jih shranijo in potem zamenj d. pri potujočem kramarju za nekaj nitij, za igle ali ju milo, z manjšimi kostmi pa se gosti pes, če Mes imajo pri hiši. To ni nikakor pravo, primerno iz dlo ričanje kostij. Kostni naj se porabijo na sledeči na rast Velike trde kosti se morajo streti in razsekati, po Go zdrobiti v kosce v velikosti graha. Tako zdroblj bsnj kosti dajte potem kokošim, ki se kar trgajo in za t sajo med seboj za nje. Kostni obstoje glavno iz svojo forokislega apna, to je iz tiste tvarine, ki je Plas vsem potrebna za napravljanje jajčne lupine in kaj Kre najbolj po zimi primanjkuje kokošim. Posled gost krmjenja kokošij s kostmi pa je, da znese na priu Kaj od 16 kur vsak dan gotovo 6 do 10 kokošij jajc pa to celo v zimskem času. Kdor ne poklada svo kaše kokošim kosti, ne dobi od večjega števila svojih voli košij marsikateri dan niti ne jednega jajca. Kdor voli enkrat poskusi, tega gotovo ne bo več opustil, k Kon vsakomur je vendar jasno, da je dosti boljše in zdati metnejše, kosti skrmiti kokošim, kakor pa jih Fjim.

je, da zmetati. Tudi jajčje lupine bi naj pomešali z drugo
nje je ponehko pičo in jih dali kuram.

Sploh pa

pregleda

lato, treb

oge konj

halo. A

i je trek

kih noga

sta, kate

sploh tr

100 del

zola (Be

ako zn

li navad

denarja

saki več

draveli.

em. Skr

či poseb

z nesnaž

i pa ce

ji navad

lačijo ja

birala, k

gaj svo

o gostok

al požr

i, poseb

li za vsa

a ne nj

red. Bo

je boja

obila pr

rijaznos

o povso

in dobi

etovalci

a na ko

zamenj

igle ali

es, če

erno izk

leči nač

ati, pote

zdroblje

o in ra

no iz fi

i je pr

in kate

Posled

na prim

ij jajca

da svoj

svojih k

Kdor

ustil, ka

še in

jih pr

Poslano.

Iz Gornje Radgone. Čuje se od vseh krajev, da ljudje govorijo zakaj da Vračko ne toži zavoljo teh nesramnih napadov, priobčenih v krajski cunji, ki se pritepe vsakih 14 dni od tam gor k nam na lepi zeleni Stajer. Na to hočem odgovoriti sledeče. Vsakdor ve kako malo ima od nas kateri upati, da bi pred kranjskimi porotniki njegova obveljala, zakaj, že naprej mora biti vsakdor prepričan, da bi kranjski porotniki glasovali proti resnici. Seveda bi bili stroški v takem slučaju zastoj. Ne bodem odgovarjal nadalje tej kranjski cunji, boljše povedano temu kranjskemu norcu, ker je ta dohtarsko farški časnik podoben steklemu psovu, kateri človeka napada, čeprav mu ni ničesar storil. Sicer pa je dotični dopis iztok stekline, katera razgraja po našem gornjeradgorskem okraju v posameznih krajih. In čudovitno je, da žive ti nemirneži skoraj povsodi v bližini cerkve. Tako jih imamo pri Sv. Jurju ob Ščavnici prav dosti, dovolj jih je tudi pri Kapeli in pri Sv. Petru pri Radgoni. Tukaj še celo župnik nima mira, ker noče s temi nemirneži držati. Žalibog, da se nahajajo med temi nemirneži tudi kmetje, kateri ne pomislijo, da vsa ta takozvana nova slovenska politika kmečkemu stanu jako škoduje, ker spravlja kmečki stan na nič. Tudi za naš okrajni zastop ni nikakega pomena je li tega ali družega mišljenja. Seveda bi ga klerikalci kaj radi imeli v rokah, da bi potem ložje z nami gospodarili. Zato pa si prizadevajo pri vsaki volitvi, spraviti naše kmečko gospodarstvo v svoje roke. Izvolili bi si najraje take ljudi, kateri ne znajo presoditi, kar je tema ali luč. In ravno ti klerikalni tepci porabijo vsako priložnost, da bi me očrnili in pišejo o meni gorostastne laži, samo da bi na ta način zabranili mojo izvolitev. Ti ljudje se nobene laži ne sramujejo, a vstrajni pa so v svojih lažeh. Že skozi trideset let lažejo o meni, a do sedaj še niso ničesar v svoj prid dosegli. Ti ljudje se mi zdijo, kakor psi, ki lajajo na mesec. Mesec pa gre svojo pot naprej, kakor mu jo je Bog odločil. — Le glejte naše zadnje volitve v okrajni zastop. Ali še se spomnite, kar so pisale „Domovinā“, „Gospodar“ in več takih cunj? Dohtar Leo Kreft je osnoval takrat celo neki odbor, kateri bi bil moral za to skrbeti, da bi bili ti gospodje dobili okraj v svoje roke. Z denarji so si pridobili tistih osem glasov. Ko pa je prišlo do volitve so klerikalci Krefta izbrcnili, najbrž radi tega, ker se je v neki gostilni v Očeslavcih obnašal malo preveč — pošteno. Kaj pa se je dalje pripetilo tem odbornikom, smo pa zvedli od okrožne sodnije v Mariboru.

Sodnija ne pozna šale in bilo je treba pihati kaše! Še nekaj novega smo zvedeli od teh mogočnih volilcev. Ti volilci kričali so vedno „svoji k svojim.“ Konečno njim je njihov ljubljenec dohtar Rozina prav zdatno pokazal, kako on razume geslo „svoji k svojim.“ Pred par mesci jim je poslal na gornjerad-

gonsko sodnijo račun, s katerim je zahteval od njih za zastopanje celih 266 kron. — To je „svoji k svojim!“

Vi Jurjevčani, ki ste še kmečkega mišljenja in zdrave pameti, prosim Vas tukaj javno, naznanite mi tistega človeka, ki je pisal dotični članek, ker sem prepričan, da ga je pisal eden izmed tistih mračnjakov, ki ne morejo trpeti mojih somišljenikov. Gosp. župnik od sv. Jurija, kaj pa Vi porečete k temu? Je li to nova vera, da se ljudje tako obrekujejo? Vas gospod župnik to najbolj skeli in peče, da je naš okrajni zastop v kmečkih rokah. Jurjovski učitelji se v novešem času pečajo prav temeljito s politiko in s časopisjem, kar po mojem mnenju gotovo ni tamošnji šoli in njeni mladini v korist. — Čudno se mi zdi, da sta postala Mihelič in Kocmut kar na enkrat moja ljuta sovražnika, ko pa smo si vendar bili poprej dolga leta najboljši prijatelji. Tistega dopisuna, ki o meni piše take lažnjive članke, pozivljam naj se prihodnjič tudi podpiše, ako ima korajžo. Za hrbtom in brez podpisa človeka česar dolžiti in ga blatiti v očeh javnosti, je skrajno podlo in bojazljivo in tak človek je breznačajnejš. Podpiši se ako se upaš podla duša, potem še le ti je upati, da ti bodejo verjeli poštenjaki! Tisti pa, ki ti verjamejo sedaj, ki držijo sedaj s teboj, ko me tako zahrbtno napadaš, niso ničesar boljši, kakor si sam in so ravno toliki hlinavci in hinavci, kakor ti nesramni, brezčastni obrekovalec.

V Gornji Radgoni, konec januarja 1905.

Vračko.

Pisma uredništva.

Amerika. Vse Vaše dopise priobčimo v prihodnjem listu ob enem. Hvala. Bodite zdravi! — „Naprej.“ Do 1. maja 1905. Hvala! — Vse naše vrle dopisnike, vse naše sodelovalce prosimo tem potom potrpljenja. Kakor vidite, je itak naš list že preobložen z dopisi. Prosimo, pošiljajte samo kratke dopise in samo najvažnejše stvari. Vsi dopisi, katere smo sprejeli, pridejo s časom na vrsto, le potrpite. Noben dopis ni romal v koš, toda kar ni mogoče ni mogoče. List bi moral biti še enkrat tolik, če bi hoteli vsem željam ustreči. Le potrpite! Radi samih dopisov ne moremo izdati priloge, ker priloga preveč stane in nam je treba varčno gospodariti z denarjem, kateri ni naš, temveč naročnikov. Bodite srčno zahvaljeni za Vaše tako občno, vsestransko zanimanje. Skrbite za nove naročnike, da bomo postali tem preje tem boljše tednik. Potem se bodejo lahko spolnile vsakomur takoj njegove želje. Še enkrat, le potrpite. Srčno hvalo in iskrene pozdrave Vam pošilja: Uredništvo in upravnistvo „Štajerca.“

Dva mizarska pomočnika

iz dežele se sprejmeta pri Jos. Vogrinec, mizarju na Hajdinu pri Ptujju. 70

Vinograd

69
ležeč v davčni občini Gorišak, blizu turškega vrha (Türkenberg), kateri je popolnoma na novo nasajen z ameriškimi trtami, ki že rodijo, se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Hram je zidan in z opeko (ciglom) krit. V hramu je stanovanje, klet in preša. Razven tega spada k vinogradu še tudi viničarska hiša. Več pove gospa Putrich v Ptujju.

Dober hlapec,

kateri zna opravljati kmečka dela, tudi kočirati, se sprejme v službo. Za plačilo dobi razven 20 kron na mesec še celo oskrbo. V službo vstopi lahko 1. marca t. l. Naslov (adres) je: **Josef Fürst**, floriajnske ulice šte. 1.